

II. část

Osvobození při dodání zboží do jiného členského státu od 1.1.2020

Od 1.1.2020 vstupuje v platnost prováděcí Nařízení Rady EU 2018/1912 (dále jen „**Nařízení**“), které se týká některých osvobození od daně pro plnění uvnitř Společenství.

Nařízení zde definuje za jakých podmínek se má za to, že zboží bylo odesláno či přepraveno do jiného členského státu, aby bylo následně zachováno osvobození od daně. Nařízení však řeší pouze situaci, kdy zboží je odesláno či přepraveno třetí osobou.

V Nařízení se však neřeší situace, kdy zboží je odesláno či přepraveno osobou, která zboží současně dodává či osobou, která zboží současně pořizuje. Například dodání zboží do Vaší organizační složky na Slovensko, dodání zboží do Vaší dceřiné společnosti na Slovensko atp.

Jakým způsobem se bude prokazovat dodání zboží do jiného členského státu v těchto případech?

Předně je nutné upozornit, že důkazní břemeno v těchto případech stíhá daňový subjekt. Tedy dodání zboží prokazuje daňový subjekt, který musí mít takové důkazní prostředky, které mají skutečnou důkazní sílu.

O jaké důkazní prostředky se lze opřít?

Vzhledem k tomu, že naše doba oplývá moderními technologiemi, je dobré mít ve firemních vozidlech nainstalovány GPS moduly a kamery. Tímto způsobem by bylo primárně zachyceno dodání zboží. Aby však tyto data mohli sloužit k dokazování, je nutné, aby byly následně archivovány na firemních serverech.

Pokud vozidla spadají do „mýtného“ režimu je dobré na tuto skutečnost poukázat v rámci pochybností ze strany SD.

Nelze odhlédnout od sekundárních důkazních prostředků, což v tomto případě může být elektronická komunikace mezi zúčastněnými stranami. Zde je opět třeba poukázat na to, aby firemní korespondence mohla sloužit k dokazování, je nutné, aby byla následně archivována na firemních serverech. V praxi se bohužel setkávám, s tím, že tato firemní komunikace je uložena v papírové podobě a digitální stopu již nelze dohledat.

Ve Zlíně dne 2.2.2020